

Естанислао /след двамата/
-Стойте!..

/Фернандес и Хоселито се спират и
обръщат/

Естанислао -/тихо с иронична вежливост/
-Документите!

/Фернандес се връща и му подава
документите. Естанислао ги прибира
Фернандес и Хоселито излизат през
желязната врата. Чува се шум от
потеглянето на моторна кола/

Инес /с весело оживление, като се приближава към
Естанислао/

-Винаги ли показвате такова тѣпо равнодушие пред
смъртта?

/Естанислао я гледа неподвижно и
израчено/

Инес /сѣс сѣдия ти/

-Ако тези почтени сѣньори ви бяха отвлѣкли, щяха
да ви застрѣлят водниге и хѣтрлят в канавката на
шосето!-- Сѣдебните отговорности са формалност, която
не ги интересува!.. Тогава, по дяволите вашиге мого-
циклети сѣ с изрѣчанците и всичкоге ви блестящо
хладнокрѣвие досега!..

/Естанислао продължава да я гледа
посѣщия начин/

Инес -Защо ме гледате така?.. Уверявам ви, погледѣтѣ ви
не е много християнски!..Рядко сѣм виждала мургави
хора с толкова светли очи!.. /усмихнато/ Вашият
народ трябва да е някаква ужасна сбирщина от авантю-
ристи, стѣрани от чѣхирите краища на свете.

/Естанислао отива при нея и я
прегрѣща неочаквано. Върху лицето на
Инес се появява гримаса на напрег-
натост и уплаха. Естанислао поглежда
за миг лицето ѝ, след това я пуска
веднага, без да я целуне и се от-
въртѣва от нея/